

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

4. Virtutis experimenta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](#)

Non pugnis, duráve exercent membra palæstrâ:
Sed mensam, & citharæ strepitum, dulcésque choreas,
Straguláque, & molles curant per balnea lectos.

Nulla societas est virtuti cum voluptate. Testatur Seneca, lib. de beata vita c. 8. Virtus malâ vitam non admittit: & infelices quiddam non sine voluptate, imò ob ipsam voluptatem sunt: quod non eveniret, si virtuti se voluptas immiscisset, quâ virtus sâpè caret, nunquam indiget. Quid dissimilia, imò diversa componitis? Altum quidam est virtus, excelsum, regale, invictû, infatigabile: voluptas humile, servile, imbecillum, caducum, cuius statio ac domicilium fornices ac popinæ sunt. Virtutem in templo invenies, in foro, in curia promuris stantem, pulverulentam, coloratam, callosas habentem manus: voluptatem latitantem sâpiùs, ac tenebras captantem; circa balnea ac sudatoria, ac loca ædilem metuentia; mollem, enervem, mero atque unguento madentem, pallidam, fucatam, & medicamentis pollutam. Nihil igitur Ulyssi cum *Alcinoi* (ut adagio fertur) *mensa*, lulu & epulis distentâ. Frugalitatem docuit eum patria Ithaca, quæ juxta Homerum aspera quidem erat, sed bona *περιτρόφος*, id est, juvenum altrix: dum eos consuefecit frugaliter, & continenter vivere, & ad omnem virtutis functionem exercuit, paupertate Magistra.

III. (c) Ut *Alcinoi mensa* in adagiis, sic *mensa Sybaritica* celebratur, id est, mollitie ac deliciis luxurians. Sybaritæ enim in regione Tarrentina populi, homines fuerunt in omne genus deliciarum, luxus, & libidinis intemperatissimè effusi. Inde quidquid esset molle, effeminatum, luxuriosum, ambitiosè apparatum, dictum est Sybariticum. Idem omnes artes, quæ cum strepitu exercentur, ut fabrorum, ærariorum, & materialiorum in suam civitatem recipi noluerunt: & ne alicunde somnus interrumperetur, gallos gallinaceos perpetuô exilio multarunt. Magni stetit ipsis hæc mollities; nam cum equos instituerint, ut ad tibiæ cantum saltarent, Crotoniatæ finitimi, hostes eorum perpetui, in ipso prælii congressu modulamen equis Sybariticis assuetum, classici loco incinuerunt, quô illi exultabundi, infessores hostili ferro objecerunt. Cautior Ulysses, quem ne perderet luxus, vitavit irritamenta malorum, Alcioni mensas & hortos.

IV. (d) Denique Ulyssis casus & labores ad varia virtutis experimenta referuntur à Mythologo lib. 9. c. 1. Sociorum illius pars in præliis adversus Ciconas amissa: pars à Læstrygonibus absumpta; nonnulli à

(e) Irritamenta malorum vitanda. (d) Virtutu experimenta.

li à cyclope vorati ; alii à Scyllâ & Charybdi absorpti sunt. Quò significatur , multos rebus adversis frangi ac consternari , animoque deficere , ut ad Piorum locum , tanquam in patriam pervenire non possint. Alii contrà ex illis non cessere quidem difficultatibus , adversus quarum molem invicti persistebant ; sed inter Phœacum delicias , inter fructum Lotophagorum suavitatem , aut per jucundissima Circes pocula , propriam salutem neglexerunt : ut voluptates , quām inter gravissima pericula socios Ulyssis desiderarunt. Quanta sit autem vis voluptatum , quāmque perniciosa mortalibus , declaravit exemplum Polyphemi : quippe cùm vel tanta moles Cyclopis fuerit , per vini tamen suavitatem oppressa est. Alii cùm neque vi deliciarum , neque periculorum magnitudine victi fuissent , ob avaritiam in multas difficultates se intruserunt ; cùm utrem ventorum , multorum laborum ac calamitatum originem , plenum , ab Æolo inclusorum , clām dormiente Ulysse , solvissent. Alii potius ambitione , quām vel avaritia , vel omnibus prædictis difficultatibus erant transversum agendi , nisi Ulyssis prudentiā fuissent aures omnibus obduratae adversus Sirenum cantus. Somnus brevis , cui indulxit Ulysses , ostendit , quām necessaria sit Imperatori vigilantia ; cùm ne tantillum quidem administratione rerum ad communem omnium salutem pertinentium recedere liceat. Venti ex utribus emissi nullis votis revocari potuerunt.

Ante capillata est , pòst est occasio calva.

Deinde significatum est , præter hæc viro bono necessariam omnino esse prudentiam , & rerum fortuitarum quasi divinationem quandam , & præcognitionem , cùm Ulysses sciscitatum de rebus futuris , vel ipsos inferos adiérit.

V. (e) At verò non sufficere vires humanas ad superanda pericula , vel titillationes voluptatum , ad quas obstupescit humanum ingenium , facile monere potest Mercurii munus , herba *Moly* , quod datum est Ulyssi adversus omnia beneficia. Rectè hanc herbam *Timorem DEI*-dixeris , potentissimum contra vitiorum irritamenta remedium. Festivum est , quod in part. I. histor. Societatis. lib. 5. legitur de nostris Patribus magnâ innocentia in aula Joannis III. Lusitaniae Regis versantibus : nam rogati à Principe , quo antidoto uterentur inter tē peccandi illecebras , salva integritate viventes , responderunt se herbam quandam circumferre , quæ vim haberet interimendæ libidinis , illāmque non aliam esse , quām *Timorem Domini*. Verè , piéque.

VI. (f)

(e) *Timor Dei.*